

غلط نونسييم

بخش سي و ششم

بنونسييم	نونسييم
ضرس قاطع	ظرص قاطع
تاخت زدن	طاق زدن
به از شما نباشه	بعض شما نباشه
پيرار سال	پيار سال
زابراه	ذابرا - ضابراه
هرس کردن	حرس کردن

بخش سي و پنجم

بنونسييم	نونسييم
خواربار	خواروبار
كج دار و مريز	كج دار و مريض
ضرب الاجل	ضرب العجل
زل آفتاب	ضل آفتاب
تخمه جاباني	تخمه ژاپني

بخش سي و چهارم

بنونسييم	نونسييم
تكيه كلام	تيكه كلام
لب كلام	لپ كلام
حتى الامكان	حدالامكان
بيش فعال	پيش فعال
سين جيم	سين جين
فناوري	فن آوري

بخش سي و سوم

غلط نویسیم

بنویسیم	نویسیم
گواهی نامه	گواهینامه
به زودی	بزودی
به طور	بطور
به علت	بعلت
به عنوان	بعنوان
به خصوص	بخصوص

بخش سی و دوم

کاربرد نادرست ویرگول

- ۱- بعد از (و)، (که)، (اگر)، (یا)، (تا)
- ۲- بعد از حرف های اضافه
- ۳- بعد از عنوان های سطر مستقل
- ۴- قبل از (را)
- ۵- بعد از قیدی که پیش از فعل می آید و آن را مقید می کند.

بخش سی و یکم

بنویسیم	نویسیم
صحت خواب	ساعت خواب
مشغول الذمه	مشمول ضمه
تکیه کلام	تیکه کلام
با این تفصیل	با این تفاسیر
لب کلام	لپ کلام

بخش سی

بنویسیم	نویسیم
چرک نویس	چک نویس
سنکوپ	سنگ کوب
هم ذات پنداری	همزاد پنداری
خرتلاق	خرتناق
خاستگاه	خواستگاه

بخش بیست و نهم

بنویسیم	نویسیم
---------	--------

غلط نویسیم

قیمت گذاری	قیمت گذاری
اصطحکاک	اصطکاک
گفتگو	گفت وگو
به نحو احسنت	به نحو احسن
مقروم به صرفه	مقرون به صرفه

بخش بیست و هشتم

ننویسیم	بنویسیم
گاها	گاهی
باغات	باغها
قبطه	غبطه
ضرس قاطع	ضرس قاطع
جد و آباد	جد و آبا

بخش بیست و هفتم

ننویسیم	بنویسیم
هواس جمع	حواس جمع
معطل آلودگی	معطل آلودگی
سرمایه گذاری	سرمایه گذاری
بدینوسیله	بدین وسیله
الغا کردن	القا کردن

بخش بیست و ششم

ننویسیم	بنویسیم
چک نویس	چرک نویس
ترجیه	ترجیح
املاک و مستغلات	املاک و مستغلات
استعفا دادن	استعفا کردن
ذل آفتاب	زل آفتاب

غلط نویسیم

بخش بیست و پنجم

بنویسیم	نویسیم
برهه	برحه
پول خرد	پول خورد
رودر بایستی	رودروایسی
ازدحام	ازدهام
اتاق	اطاق

بخش بیست و چهارم

بنویسیم	نویسیم
پلمب	پلمپ
توجیه	توجیح
اولویت	الویت
اسراف	اصراف
درددل	دردودل
سپاسگزارم	سپاسگذارم
بحث راجع به	بحث راجب

بخش بیست و سوم

از لحاظ یا از نظر؟

از لحاظ: برای جنبه‌های عینی و بیرونی مناسب‌تر است.

از نظر: برای دیدگاه‌های ذهنی یا فکری.

نادرست: از لحاظ روانی آسیب دیده است.

درست: از نظر روانی آسیب دیده است.

نکته: چون روان امری ذهنی است.

بخش بیست و دوم

حروف اضافه‌ی مرکب نیم‌فاصله نوشته می‌شوند، مانند:

غلط نویسیم

بنابر
به جز
به جهت
در خصوص
درباره‌ی
راجع به
بر اثر
به سوی
به سبب
به ترتیب
از نظر
اضافه‌بر
به طور
به شرط
در برابر
به محض
در حدود
به سان

بخش بیست و یکم

نمونه‌هایی از عبارات و اصطلاحات نادرست و اصلاح آن‌ها

«به استثنای این که» → «جز این که» یا «مگر این که»

غلط: همه آمدند، به استثنای این که احمد نیامد.

درست: همه آمدند، جز این که احمد نیامد.

غلط: به غیر از او

درست: غیر از او

غلط: اکثر مردم‌ها

درست: بیشتر مردم

غلط: وزن کردن بچه

درست: کشیدن وزن بچه

غلط: تاثیر گذاشت تاثیر بد

درست: تاثیر بدی گذاشت

بخش بیستم

وقتی حرف اضافه همراه اسم قید می‌سازد یا در نقش قید به کار می‌رود، به صورت نیم‌فاصله یا بی‌فاصله نوشته می‌شود.

به اندازه

غلط نویسیم

بی تردید

بی صدا

به زیبایی

به موقع

در حقیقت

در واقع

به خوبی

به علاوه

در کل

به دقت

به مرور

بی رمق

به زودی

به راستی

بی جهت

بی زحمت

به سادگی

در نهایت

بی سبب

بی بهره

بی گمان

بی درنگ

بخش نوزدهم

واژه‌هایی که «هر» با آن‌ها گروه واژگانی بسازد به صورت نیم‌فاصله نوشته می‌شود، مانند:

هرآن‌که

غلط ننویسیم

هر آنچه

هر آن گاه

هر از چند گاه

هر جا

هر چند

هر طور

هر چه

هر روزه

هر ساله

هر کجا

هر کدام

هر گاه

هر که

هر کسی

هر گونه

هر ماهه

هر وقت

بخش هجدهم

حرف ربط به واژه یا عبارتی گفته می شود که میان دو یا چند واژه یا جمله ها پیوند برقرار می کند، مانند :
و، که، اما، اگر، هم، چرا که

حرف ربط به دو دسته ی ساده و مرکب تقسیم می شوند .

با فاصله ها:

وقتی که

این طور که

هر گاه که

در صورتی که

برای اینکه

برای آنکه

غلط نویسیم

تا اینکه
تا آنکه
مگر اینکه
مگر آنکه
هر کجا که

نیم فاصله‌ها:

چراکه
وگرنه
چون که
هر چند
چنانچه
همین که
همان که

بخش هفدهم

- ✓ کاربرد پرانتز
- ✓ ذکر معنی یا مترادف یک واژه، یا اصطلاح
- ✓ ذکر اسامی کامل افراد یا لقب، تخلص آن‌ها
- ✓ کمک در فرمول‌های ریاضی
- ✓ بیانات مربوط به تولد و فوت اشخاص
- ✓ ارجاع درون متن
- ✓ بیان تاریخ، ساعت یا سال وقوع یک حادثه
- ✓ نشان دادن کنش‌ها در دیالوگ‌ها

قوانین استفاده از پرانتز در متن

- ۱- در داخل یک پرانتز، به استفاده از نشانه‌هایی چون گیومه یا قلاب هستیم. در نگارش فارسی از دو پرانتز پشت سر یکدیگر یا دو پرانتز درون هم استفاده نمی‌شود. این موضوع تنها در فرمول‌نویسی ریاضی جایز است.
- ۲- پس از گذاشتن پرانتز از واژه‌هایی چون «یعنی» و «اما» استفاده نمی‌شود. همچنین پس از کلماتی چون مانند، از قبیل، برای نمونه یا مانند این‌ها از پرانتز استفاده می‌کنیم.
- ۳- پرانتز نیز مانند دیگر نشانه‌های نگارشی جفت، از کلمه قبل، با یک فاصله نوشته شده و بعد از خود به متن داخل خود از دو طرف می‌چسبد.

بخش شانزدهم

«چه» با واژه‌ی بعد از خود بافاصله نوشته می‌شود، مانند:

به چه امیدی زندگی کنم!

غلط نویسیم

کتاب به چه علت مفید است؟

اگر بخشی از واژه‌ی مرکب باشد به صورت نیم‌فاصله نوشته می‌شود، مانند:

چه بسا

چه طور / چطور

چه کار / چکار

چه‌ها

هر چه

چه قدر / چقدر

چه گونه / چگونه

چه سان

چنان چه / چنانچه

هر چه

بخش پانزدهم

واژه‌های مرکبی که با «هیچ» به صورت نیم‌فاصله نوشته می‌شوند، مانند:

هیچ وقت

هیچ گونه

هیچ گاه

هیچ کجا

هیچ یک

هیچ کس

هیچ چیز

هیچ کدام

بخش چهاردهم

حروف اضافه‌ی مرکب نیم‌فاصله نوشته می‌شوند، مانند:

بنابر

به جز

به جهت

در خصوص

درباره‌ی

راجع به

بر اثر

به سوی

به سبب

به ترتیب

از نظر

اضافه بر

غلط نویسیم

به طور
به شرط
در برابر
به محض
در حدود
به سان

بخش سیزدهم

پیشوند «بی» همراه با اسم، صفت می سازد و به صورت نیم فاصله نوشته می شود، مانند:

بی کم و کاست
بی کس و کار
بی سروسامان
بی حیا
بی بندوبار
بی همه چیز
بی قید و بند
بی فکر
بی مصرف
بی انصاف
بی دریغ
بی تربیت
بی جان
بی قرار
بی مروت

بخش دوازدهم

کلماتی که با واژه‌ی «کار» به صورت نیم فاصله نوشته می شوند، مانند:

نیکو کار
مدد کار
ندانم کار
بی کار
خیانت کار
ستم کار
سرکار
سوار کار
طمع کار
فداکار
فراموش کار

غلط ننویسیم

فرب کار
کم کار
خدمت کار
پر کار
جفا کار
تبه کار
گناه کار
خطا کار
خراب کار
ریا کار
راه کار
ورزش کار
محافظه کار

بخش یازدهم

کلمه‌هایی که «این» و «آن» در ساختمان آن‌ها صورت ترکیبی پیدا کرده، مطابق عرف فارسی‌زبانان پیوسته یا نیم‌فاصله نوشته می‌شوند، مانند:

آنچه
آن‌که / آنکه
این‌که / اینکه
این‌چنین
این‌سو
آن‌وقت
آن‌طور
این‌طور
این‌جانب / اینجانب
آن‌گاه / آنگاه
همین
همان
آن‌جا / آنجا
این‌جا / اینجا
آن‌سان
آن‌گونه
این‌گونه
این‌قدر
آن‌جور
این‌جور
آن‌کاره
این‌کاره
آن‌وقت

غلط ننویسیم

بخش دهم

واژه‌های مرکب از تکرار یک واژه با نیم‌فاصله نوشته می‌شوند، مانند:

کم کم

آرام آرام

نم نم

آهسته آهسته

نفس نفس

بزن بزن

بخش بخش

تکه تکه

پاره پاره

پیش پیش

دوان دوان

یوآش یوآش

اندک اندک

خالی خالی

چکیده چکیده

رفته رفته

بخش نهم

لفظ «بی» چه در موردی که با کلمه‌ی پس از خود قید یا صفت بسازد و چه در موردی که خود به‌طور مستقل و به صورت قید یا حرف اضافه به کار رود، جدا نوشته می‌شود، مانند:

بنویسیم ننویسیم

بی آزار بیازار

بی موقع بيموقع

بی اندازه بیاندازه

بی سواد بیسواد

بی شعور بیشعور

بی قرار بیقرار

بی جان بیجان

بی وفا بیوفا

بخش هشتم

واژه‌هایی که با «از» گروه واژگانی می‌سازند به صورت نیم‌فاصله یا بی‌فاصله نوشته می‌شوند.

از آن رو

از این رو

از آنجا

از طریق

غلط نویسیم

از بیخ برکنده
از این پس
از خود گذشته
از خود راضی
از بین رفته
از پاد آمده
از حال رفته
از جان گذشته
از خود بی خود
از خود بیگانه
از دست رفته
از طرف
از یاد رفته

بخش هفتم

جزء پیشین «می» همیشه جدا از فعل نوشته می شود، مانند:

بنویسیم	نویسیم
می رفت	میرفت
می شنید	میشنید
می گفت	میگفت
می روم	میروم

بخش هشتم

مروری بر کلمات مشابه که به غلط به جای همدیگر به کار می روند.

واژگان مشابه در فارسی، کلماتی هستند که گاهی به غلط به جای یکدیگر به کار می روند. تعدادی از آن ها از یک ریشه و یا با املائی نزدیک به هم هستند و تعدادی هیچ شباهتی به همدیگر ندارند. در جدول زیر، رایج ترین غلطها در استفاده از واژگان به جای یکدیگر را برای شما شرح می دهیم.

یکی از اعضای بدن: آپاندیس
بیماری ای است که در آن آپاندیس ملتهب و چرکی می شود. :آپاندیست
همهٔ انسان ها آپاندیس دارند.
پدرم دچار آپاندیست شده است.

زیبایی با افزایش: آرایش
زیبایی با کاهش: پیرایش
برای این که صورتش رنگ پریده نباشد، کمی آرایش کرد.
موهایش کمی نیاز به پیرایش دارد تا مرتب به نظر برسد.

غلط نویسیم

آفرین بر تو، مرحبا :احسنت
نیکوتر :احسن
باید تایپ ده انگشتی را به نحو احسن بیاموزی.

درخواست کناره گیری از سمت یا موقعیتی. :استعفا
کاربرد این کلمه با فعل دادن اشتباه است و باید به صورت استعفا کردن به کار برود.
باز پس گرفتن. مثال: مدیر مجموعه از مقام خود استعفا کرد. :استیفا
مجلس، رئیس جمهور را استیفا کرد.

اجاره کردن :استیجاری
پناه خواستن :استجاری
طرح مسکن استیجاری دولت برای نیازمندان چیست؟

جمع کلمه شعاع، نباید با ها جمع بسته شود. :اشعه
پرتو اشعه خورشید چشمانم را سوزاند. شعاع های نور خورشید چشمانم را سوزاند.

بخش پنجم

تنوین خاص کلمه های عربی است و به کاربردن آن با کلمه های غیر عربی صحیح نیست، مانند:

بنویسیم	ننویسیم
به ناچار	ناچاراً
زبانی	زباناً
دوم اینکه	دوماً
سازمانی	سازماناً

بخش چهارم

حرف «به» در آغاز بعضی ترکیب های عربی رایج در زبان فارسی، از نوع حرف اضافه نیست و بنابراین به کلمه ی پس از خود متصل نوشته می شود، مانند:

بنویسیم	ننویسیم
بلا تکلیف	به لا تکلیف
بلا شک	به لا شک
بلا معارض	به لا معارض
بلا فاصله	به لا فاصله
بعینه	به عینه
مابازا	مابه از ا

بخش سوم

غلط ننویسیم

جزء پیشین «می» همیشه جدا از فعل نوشته می‌شود، مانند:

بنویسیم	ننویسیم
می‌رفت	میرفت
می‌شنید	میشنید
می‌گفت	میگفت
می‌روم	میروم

بخش دوم

کلمه های عربی مختوم به الف مقصور_متداول در زبان فارسی_بِهتر است به همان صورت ملفوظ نوشته شود، مانند:

بنویسیم	ننویسیم
تقوا	تقوی
شورا	شوری
منتها	منتھی
مقوا	مقوی

بخش اول

در کلمه‌های فارسی و عربی رایج در فارسی، همزه فقط در اول قرار می‌گیرد؛ بنابراین باید از آوردن همزه یا نوشتن «ی» به صورت «ئ» در وسط یا آخر کلمه ها پرهیز شود یا حذف گردد، مانند: استثنا، املا، انشا و...؛ و نیز به جای تلفظ همزه با «ی» تلفظ شود، مانند:

بنویسیم	ننویسیم
آیین	آئین
پاییز	پائیز
آئینه	آئینه
بها	بهاء
موبد	مؤبد
دانایی	دانائی
رویین تن	روئین تن
روییدن	روئیدن

با هم بیاموزیم و رشد کنیم...